

Дзяржаўная ўстанова культуры
“Цэнтралізаваная бібліятэчная сетка Асіповіцкага раёна”
Гарадская бібліятэка № 1



БЕЛАРУСКАЯ МОВА-МЕЛОДЫЯ СЭРЦА

Віртуальнае
прызнанне



Францыск Скарына. 3 прадмовы да «Кнігі Юдзіф»:

«Як звяры, што блукаюць у пушчы, ад нараджэння ведаюць сховы свае, як птушкі, што лётаюць у паветры, помняць гнёзды свае, як рыбы, што плаваюць у моры і ў рэках, чуюць віры свае і як пчолы бароняць вуллі свае – гэтак і людзі да месца, дзе нарадзіліся і ўзгадаваны ў Бозе, вялікую ласку маюць.»



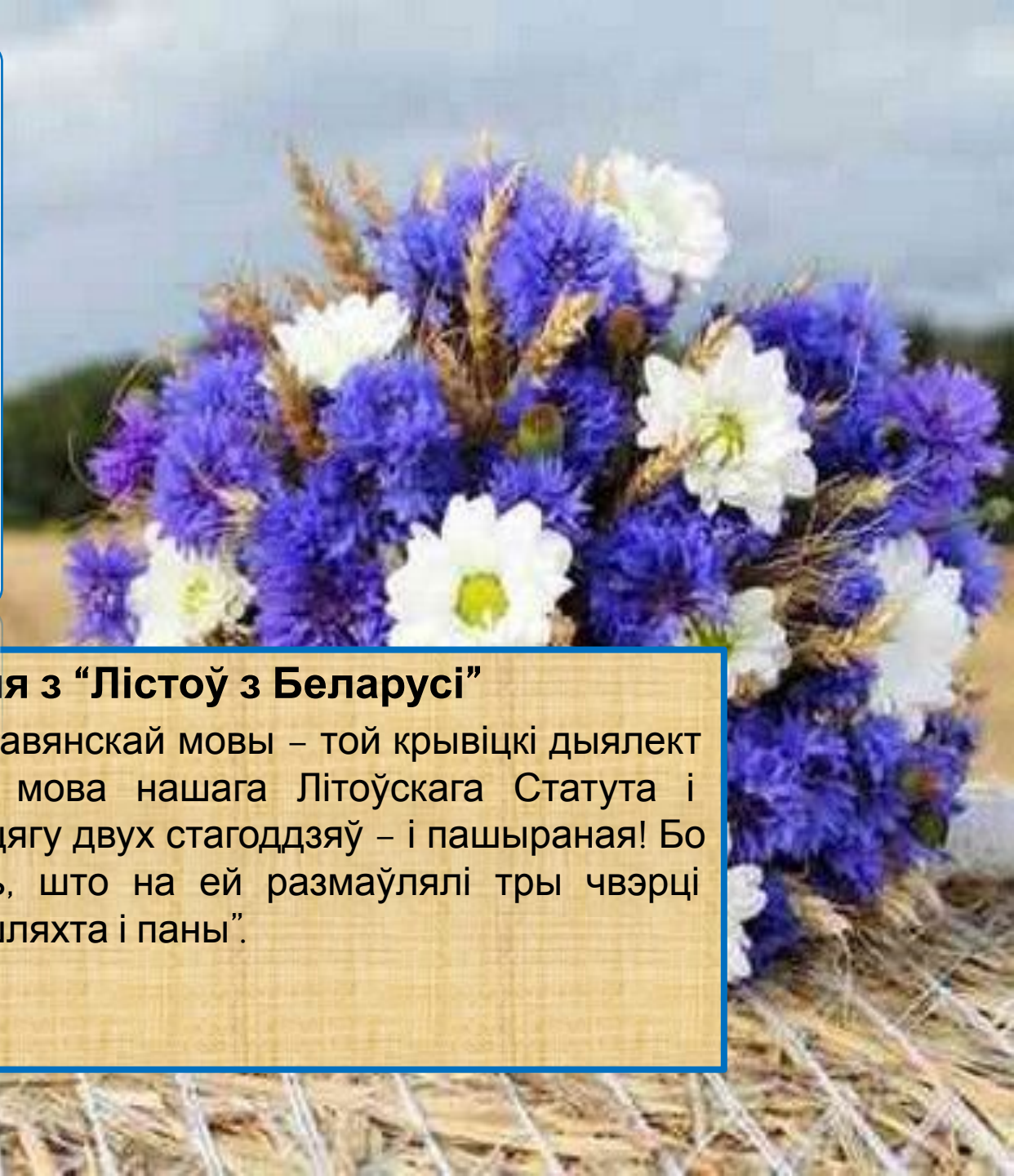
У прадмове да Статута ВКЛ 1588 г. Леў Сапега з гонарам зазначыў:

“Не чужой якой-небудзь мовай, але сваей уласнай, правы свае пісанья маем і на любую крыўду адпор сваімі законамі дадзім.”



Адам Міцкевіч. Пра беларусаў і іх мову.

«На беларускай мове... размаўляе каля дзесяці мільёнаў чалавек. Гэта багатая і чыстая гаворка, якая ўзнікла даўно і выдатна распрацавана. У перыяд незалежнасці Літвы вялікія князі карысталіся ёй для сваёй перапіскі. Літоўскі статут напісаны гэтай мовай, з усіх славянскіх моў найменш змененай і самай гарманічнай».



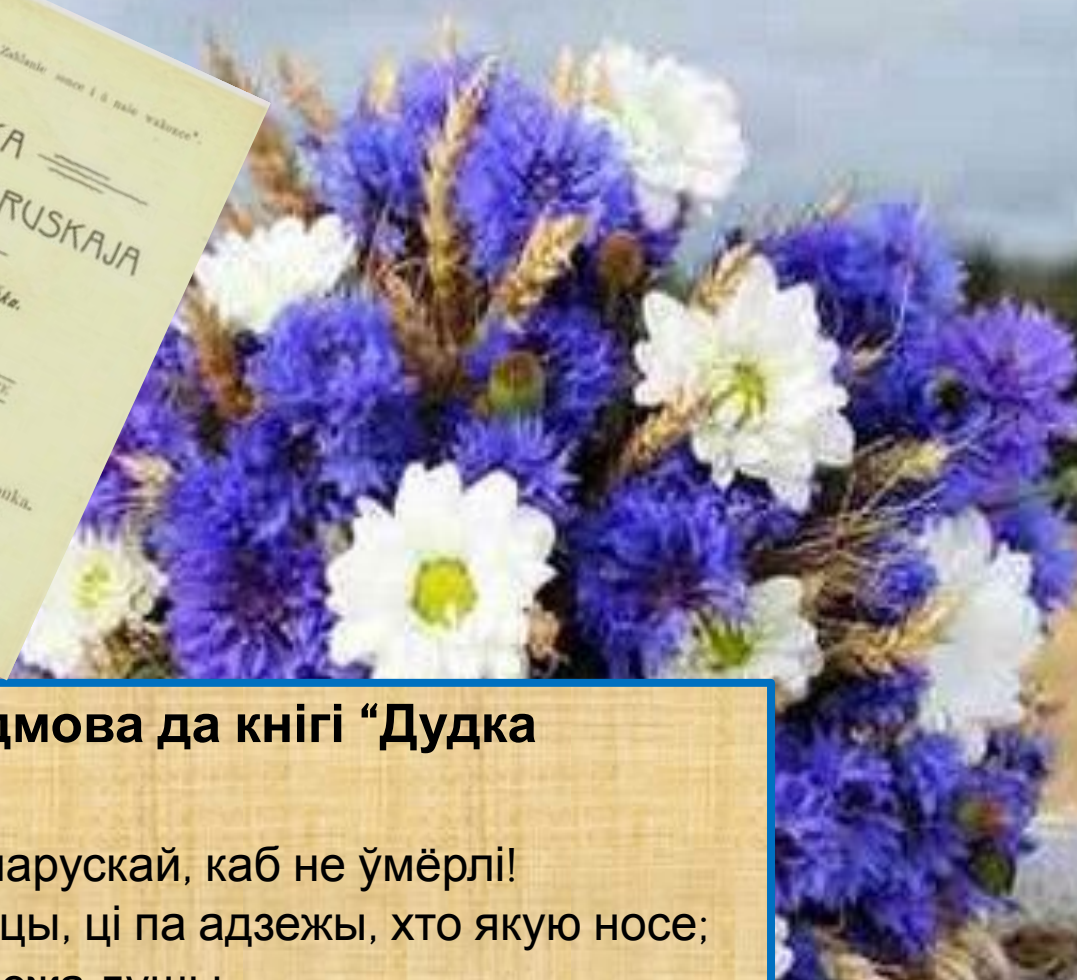
Уладзіслаў Сыракомля з “Лістоў з Беларусі”

“...Пекная гэта галіна славянскай мовы – той крывіцкі дыялект – і старая! Бо гэта мова нашага Літоўскага Статута і заканадаўства на працягу двух стагоддзяў – і пашыраная! Бо смела можна сказаць, што на ей размаўлялі тры чвэрці даўняй Літвы, народ, шляхта і паны”.



Пісьменнік і этнограф П. Шпілеўскі падчас падарожжа на Беларусі:

Я здавалася... Ёдыхаў у сябе пачутыя у паветры гукі меладычнай, п'явучай мовы, у душу маю так і прасіліся адгалоскі слоў, вымаўленых па звычаю беларусаў, нараспеў, працягла..."



Францішак Багушэвіч. Прадмова да кнігі “Дудка беларуская”:

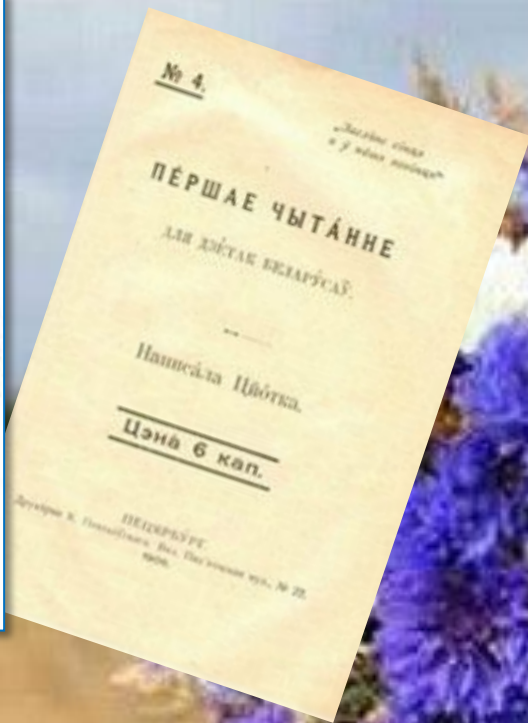
Не пакідайце ж мовы нашай беларускай, каб не ўмёрлі!
Пазнаюць людзей ці па гаворцы, ці па адзежы, хто якую носе;
ото ж гаворка, язык і ёсць адзежа душы.



Максим Багданович. Летапісець.

Што тут чынілася у даўнія гады,
Што думалі, чаго жадалі мы тады,
За што змагаліся, як баранілі веру,
–Хай зьведаюць усё патомкі праз паперу!





Цетка. Шануйце роднае слова!

«Мейце сілу і адвагу дзяржацца роднага слова.
Мейце смеласць усюды голасна казаць па-свойму.
І, гледзячы на вас, асмеляцца і іншыя...»



**Алесь Гарун. Ты, мой брат, каго зваць
беларусам!**

Дык шануй, Беларус, сваю мову —
Гэта скарб нам на вечныя годы;
За пашану радзімаму слову
Ушануюць нас брацця-народы!



Янка Купала. Роднае слова.

Магутнае слова, ты, роднае слова!

Са мной ты на яве і ў сне;

Душу мне затрэсла пагудкаю новай,

Ты песень наўчыла мяне.

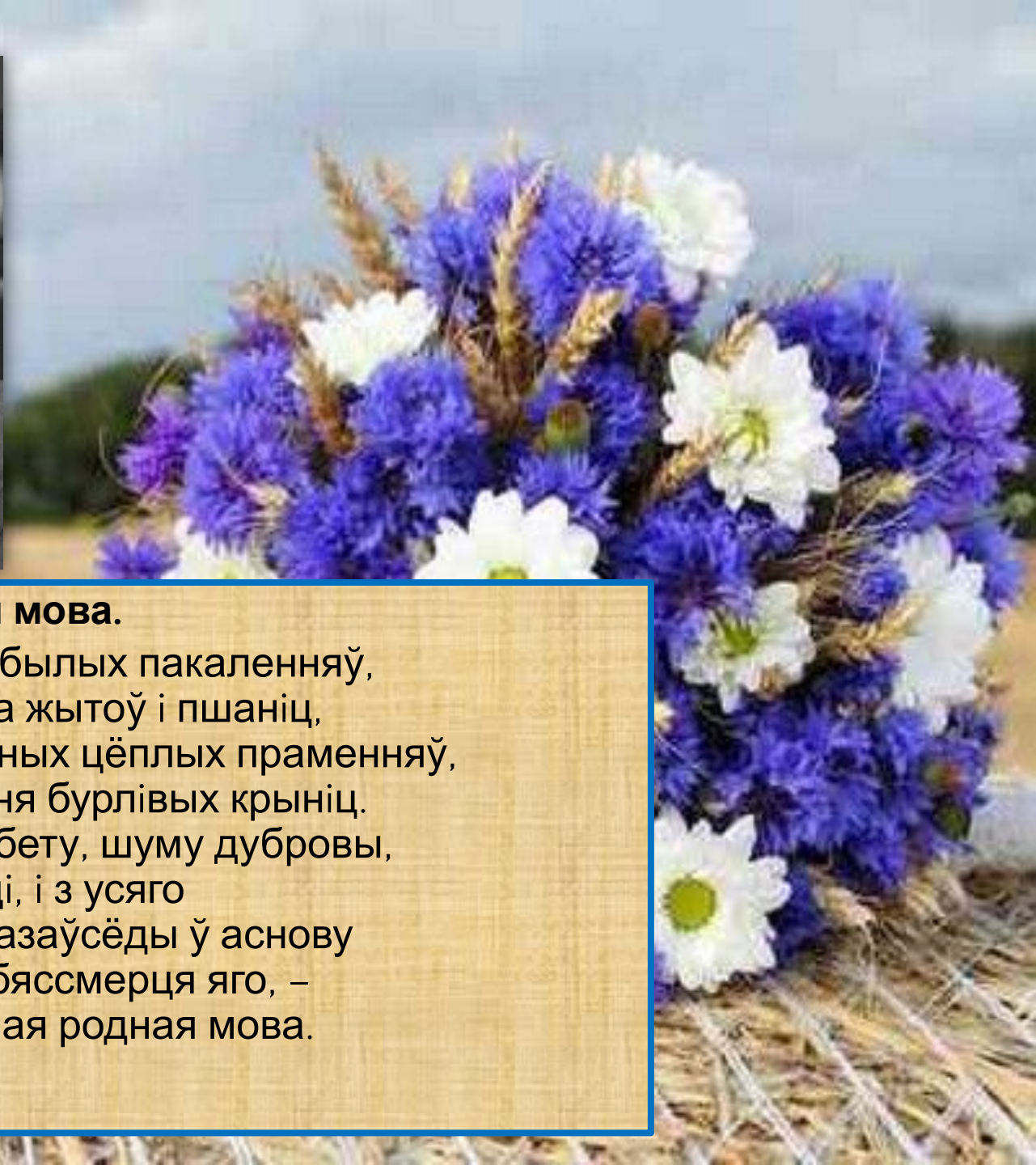


Якуб Колас.

“Найвялікшым духоўным багаццем народа з'яўляецца мова. У мове адлюстроўвалася гісторыя народа, яго працоўнае жыццё, яго барацьба, яго смутак і радасць, яго прырода, яго любоў і гнеў».

ЯКУБ КОЛАС

ПЕСЬНІ ЖАЛЬБЫ.

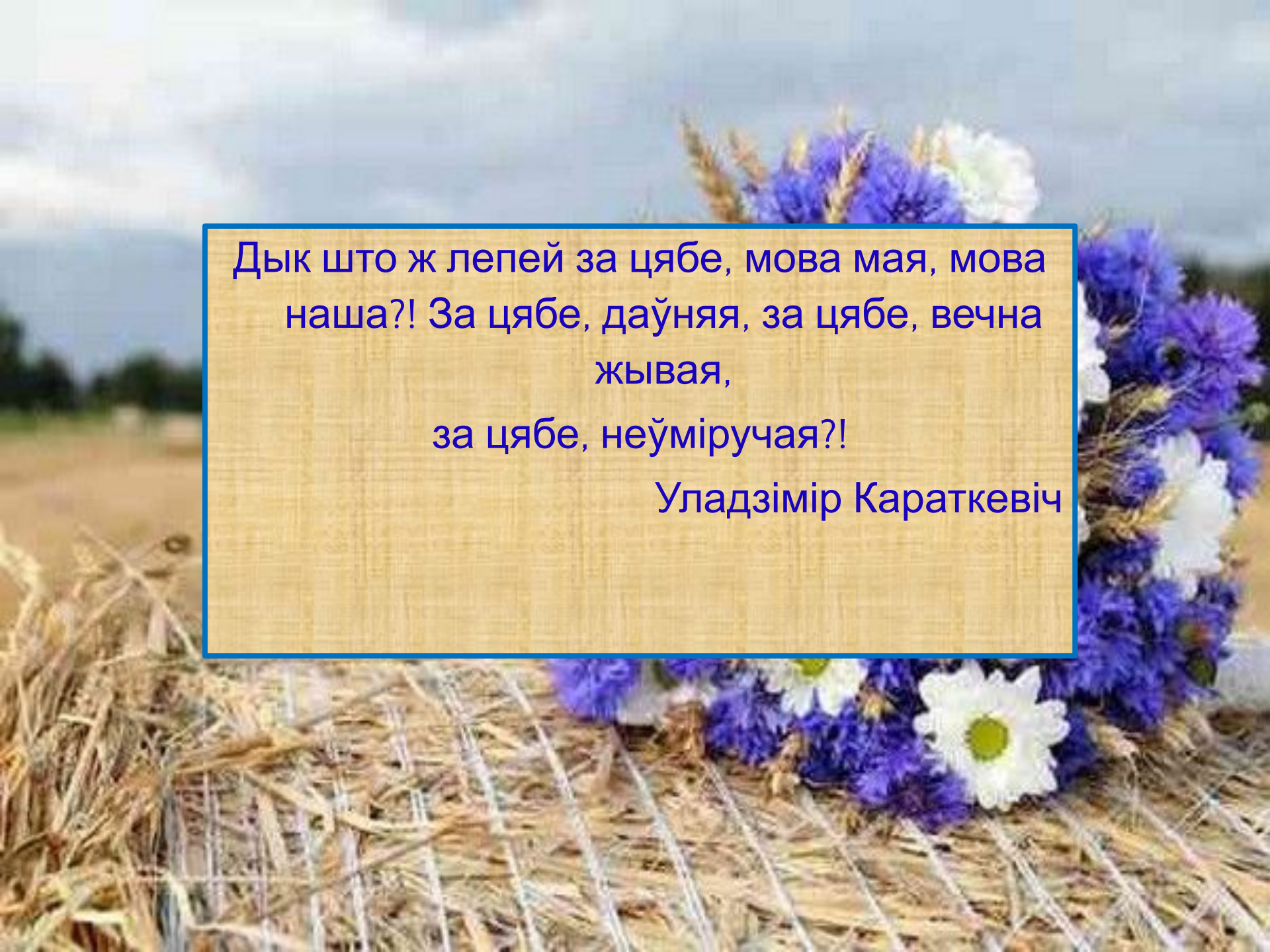


Максім Танк. Родная мова.

З легендаў і казак былых пакаленняў,
З калосся цяжкага жытоў і пшаніц,
З сузор'яў і сонечных цёплых праменняў,
З грывучага ззяння бурлівых крыніц.
З птушынага шчэбету, шуму дубровы,
І з гора, і з радасці, і з усяго
Таго, што лягло назаўсёды ў аснову
Святыні народа, бяссмерця яго, –
Ты выткана, дзіўная родная мова.



Уладзімір Караткевіч. Беларуская песня.
Там звянець неўміручыя песні на поўныя грудзі,
Там спрадвеку гучыць мая мова, булатны клінок.
Тая гордая мова, якую й тады не забудзем,
Калі сонца з зямлёю ў апошні заглыбцяцца змрок.

A bouquet of purple and white flowers, possibly cornflowers and daisies, is arranged on a bed of dry straw. The background shows a blurred field under a cloudy sky.

Дык што ж лепей за цябе, мова мая, мова
наша?! За цябе, даўня, за цябе, вечна
жывая,
за цябе, неўміручая?!

Уладзімір Караткевіч